

Officiële Berichten.

Met verkorting uit het Kerkblad van 8 October.

Vergadering der Classis Dordrecht, gehouden 5 Augustus 1897.

De praeses der vorige vergadering opent de samenkomst met gebed.

In het moderamen nemen zitting Ds. H. G. de Jonge praeses, Ds. Heideveld assessor, Ds. Sleeswijk Visser scriba.

De broeders rapporteurs melden, dat alle kerken vertegenwoordigd zijn, een paar broeders predikanten zijn echter afwezig. Deze zullen hierover onderhouden worden.

Besloten wordt om aan de kerk van Nieuw Lekkerland hulp te verlenen, zoolang de predikant ongesteld is.

Verscheidene rapporten worden voorgelezen, o. a. rapport der gehouden kerkvisitatie, rapport over een kwestie met een broeder te Molenaarsgraaf, rapport over Brussel, in betrekking tot het beroepen van een dienaar des Woords.

Verscheidene instructies worden behandeld. Na breede discussie wordt de grensregeling tusschen de kerken van Zwijndrecht en H. I. Ambacht vastgesteld, onder protest van de kerk van Zwijndrecht.

De voorzitter sluit met dank aan den Heere de vergadering.

Vergadering van de Classis Amsterdam, op Woensdag 8 September 1897 in de kerkzaal van de Gereformeerde kerk te Amsterdam.

Als praeses fungeert Ds. B. van Schelven; als scriba Ds. D. J. Karssen.

Uit sommige kerken waren diakenen afgevaardigd. Gehoord hebbende de redenen, worden zij toegelaten. Ook wordt toegelaten een broeder van elders, die verzocht de vergadering bij te wonen.

De notulen der vorige vergadering worden gelezen en goedgekeurd.

Aan de vereniging tegen de Prostitutie zal een extract uit de notulen der vorige vergadering worden gezonden.

Naar aanleiding van de vraag aangaande de ineenstelling der nog gedeelde kerken A en B binnen de Classis, wordt bepaald, dat die vraag op elke vergadering der Classis zal worden gedaan.

Da. Wagmaker drukt zijn blijdschap uit over het voortgang van de 25-jarige ambtsbediening der predikanten A. Brouwer en B. van Schelven, waarmee de vergadering instemt.

Ter tafel is de acte van ineenstelling der beide kerken A en B te Amsterdam, welke eensluidend door de kerken is ingezonden.

Hierbij zijn gevoegd beswaarschriften van eenige kerkeraadsleden, oud-kerkeraadsleden en gemeenteleden uit de kerk A.

Na overweging van de daarin uitgedrukte bezwaren, en na zich overtuigd te hebben, dat de beide kerkeraadsleden de bepalingen der Synode, inzake de ineenstelling der plaatselijke kerken, hadden opgevolgd, oordeelt de Classis, dat er geen termen bestaan, de ineenstelling der kerken, voorzover haar betreft, ongedaan te laten, tegevolge waarvan deze een volgend feit is.

Hieraan zal mededeeling gedaan worden aan de deputaten ter correspondentie met de Hooge Overheid en aan de kerkeraadsleden der beide kerken.

Aan de beswaarde broeders zal door twee afgevaardigden de schriftelijke kennisgeving van het besluit der Classis worden ter hand gesteld, om zoo noodig nog nadere toelichting te geven.

Na rondvraag gaat de praeses voor in dankgebed en sluit de vergadering.

Vergadering van de Classis Rotterdam, gehouden den 14den September 1897.

Moderamen: Ds. Gossling voorzitter, Ds. Gossling assessor, Ds. Van Haeringen scriba, Ds. Meedema adj.-scriba.

«Morgens 10 uur wordt de vergadering op de gewone wijze door de praeses geopend.

Uit de credentialen blijkt, dat alle kerken vertegenwoordigd zijn.

De broeders Hoogland en Oranje worden door den praeses welkom geheeten.

De rondvraag naar Art. 41 D. K. O. wordt door den praeses gehouden: aan eene kerkvrijheid gegeven om met de censuur over een tweetal leden verder te gaan; en verder in verschillende zaken advies gegeven.

Een schrijven van de Curatoren der Theol. School geeft aanleiding aan de Classis, om aan de kerk van Rotterdam A de behartiging van de stoffelijke belangen van de voornoemde inrichting in de kerken dezer Classis op te dragen en in verband daarmee bij alle kerken er op aan te dringen, om in haar midden een broeder aan te wijzen, die zich met deze zaak bemoeit.

Over de vraag van Charlois: «Op welke wijze moet de arbeid der Zending in de plaatselijke kerken geregeld worden om het beginsel, op de l. l. gehouden Generale Synode als uitgangspunt genomen, in den arbeid der zending op doeltreffende wijze in praktijk te brengen?» wordt beslissing genomen, met op te dragen aan de broeders Lion Cachet, v. Haeringen en Sillevius Smitt der volgende Classis te dienen met een belijnd voorstel in deze materie.

Na een woord van dank aan den afgetreden scriba v. Haeringen eindigt op verzoek van den praeses de assessor met dankgebed.

Door Kinderen.

KONING EN VELDHEER.

III. (Slot).

Frederik zag den spreker met stomme verwondering aan, die op dit oogenblik bijna een profet gelek en onwillekeurig, in weerwil van zichzelf, voelde hij zich daardoor bemoeid. Hij keek den ouden Zieten scherp aan, en vroeg langzaam met nadruk:

«Weet ge dat zoo nauwkeurig? Ge zijt wel vol vertrouwen! Hebt ge u soms een nieuwen bondgenoot verschaft?»

Toen nam de wakkere generaal zijn muts af, en wees met de rechterhand omhoog naar 't niet sterren bezette hemelgewelf.

«Niet, Majesteit!», zeide hij eenvoudig, «geen nieuwen, maar den ouden bondgenoot daar boven, en die verlaat ons niet!»

Wel kon zich de oude Frits aan den indruk van dit plechtige oogenblik niet onttrekken, maar hij schudde desmettenim weemoedig 't hoofd, en zeide bitter:

«Die doet geen wonderen meer!»

«Wonderen zijn ook niet noodig! Die God, die ons reeds zoo vaak van een gewissen ondergang gered heeft, strijdt nog voor ons, en laat ons niet verliezen!»

Er lag zulk een eenvoudig vertrouwen, zulk een vroom geloof in God op de verweerde gelaatstreken te lezen van den beproefden aanvoerder der ruiters, wiens kleine gestalte door een hooger macht overgheleefd scheen, dat de koning van Pruisen zich zonder tegenstand wel aan dezen indruk overgeven moest. Hij dacht over allen

godsdienst in 't algemeen zeer licht; zijn voorbeeld voor al wat Fransch was had hem reeds in zijn jeugd doen gelooven, wat vele zoogenoemde wijzen in Frankrijk geloofden, dat men het ook zonder God wel kon stellen. De koning was zelfs een tijd lang de vriend van Voltaire, den waanwijzen spotters, die alleen liefdevol voor zich zelf en zijn eigen eer had. Het veelbewogen leven, de ruwe school, die Frederik doorloopen moest, leerden hem echter wel, dat boven alle menschenverstand toch nog een hogere Macht regeert, die evenzeer uit den wolkenlozen hemel den felle bliksemstraal schiet, als ze uit de onstuimige branding der levenszee den zeker verlorene op wonderlijke wijze kan redden. Maar of 't zijn hart veranderd heeft weten we niet.

De oude Frits keek lang zwijgend zijn generaal aan. Ook Zieten zeide niets. Eindelijk stak de koning hem zijn hand toe. Zieten bracht die met eerbied en hartelijke liefde aan de lippen; toen vertrok de oude Frits, stil, met zwijgendend groet.

Hij liet zijn paard brengen en reed eenzaam alle wachtposten af; zoo stil hadden de onvervaard Pruisen hun Frits in lang niet gezien.

Ook in dien nacht volgde geen overval, en eveneens de volgende dagen boden de vijanden geen slag aan. Tweemaal hadden ze wel een soort van aanval beproefd, doch daar zij de Pruisen steeds waakzaam en op hun post vonden, lieten zij zich tot geen ernstigen aanval vinden.

«Inevrouw!» zeide de oude Frits telkens weer. «Het is de grootste blis die ons niet tot een strijd te dwingen.»

Maar de vijand waagde het werkelijk niet, en eens op een dag meldde een Pruisisch officier: «De Russen trekken af! Butlerin gaat met de hoofdmacht terug en heeft slechts een klein corps, 20.000 man, onder Tschernitschew bij de Oostrijkers gelaten.»

Dit bericht vond bevestiging, en ten slotte trok ook Laudon zijn troepen terug, en vergevoegde zich ermee, de verder gelegen gebieden te bezetten.

Zoo waagde een driemaal sterker leger het niet, het kleine Pruisische leger in zijn pas zelf gemaakte vaste stelling aan te vallen! Toen de bevestiging van dit ongelooflijk bericht kwam, ging bij de soldaten van den ouden Frits een eindeloos gejuich op, als ware de grootste overwinning behaald. «Gevolg van dezen aflocht was ook waarlijk een overwinning gelijk, want hadden de Oostrijkers en Russen hun kansen waargenomen, dan was het Pruisische leger reddeloos verloren geweest, en Frederik de Grote onder zijn kanonnen begraven geworden.

Zijn talrijke vijanden zouden dan in zijn erlonden gevallen zijn, om hebbachtig den buit te deelen. Dit opgeven van een zoo zekere overwinning, dit terugtrekken voor den kleineren, ingesloten vijand was inderdaad zoo onbegrijpelijk en volkomen buiten alle mogelijkheid en berekening, dat koning Frederik daarvoor dan ook geheel verrast was, en de zaak nauwelijks dorst gelooven.

Het kamp werd nu opgebroken, de verbinding met het platte land stond weer open, het leger kon van alle behoeften voorzien worden, en dat alles zonder eenig gewoont, zonder eenig zwaardslag, en terwijl toch niemand meer een uitweg had kunnen zien of vinden. Dit was in waarheid een werk Gods.

Zieten schikte juist den stoet der aftrekkende ruiters. In bescheiden houding, als steeds, zat hij te paard en knikte de hem voorbijtrekkenden vriendelijk toe. «Kinderen, dat we uit de klem zijn, dat danken we geen mensch, dat is Gods beschikking! Dat moogt ge nooit vergeten!», riep hij hun toe. Wie den ouden met de vriendelijke oogen en de vertrouwelijke stem niet keede, had nimmer in hem den forschen, vermetelen ruitergeneraal Zieten vermoed, die een der meest vertrouwde helpers van Frederik den Groote was. En terwijl Zieten nog stil hield, om zijn soldaten na te zien, naderde in snellen draf een ruiter, die zijn paard dicht op hem aanstuurde en hem diep bewogen de hand reikte. Het was Frederik de Grote.

«Hier hebt ge mijn hand, Zieten!», zeide hij hartelijk. «Ge hebt toen toch gekend! Uw bondgenoot is goed, houd hem steeds vast; Hij heeft ons werkelijk niet doen verlinken!»

Den vromen generaal kwamen de tranen in de oogen; deze bekentenis van zijn koning was voor hem de schoonste overwinning.

Wel was met dien aflocht van Laudon nog niet alle gevaar geweken. Dat duurde tot het jaar 1763, toen den 15en Februari de vrede van Hubertsburg gesloten werd, die Frederik eindelijk zijn betwist grondgebied hergaf. Nog veel bloed en tranen zijn tot dien tijd vergoten. Maar Zieten had niet vergeefs op zijn grooten Bondgenoot vertrouwd.

AAN VRAGERS.

De laatste vraag van onze lezers H. te B. betreft den Heidebergischen Catechismus. We kunnen hierop kortelijk dit antwoorden:

«Deze Catechismus, op last van den Paltischen keurvorst Frederik III. opgesteld door de godgeleerden Urinus en Olevianus, verscheen te Heidelberg in 1563, en werd door alle hervormde kerken goedgekeurd. Al zeer spoedig werd zij in onderscheiden talen overgezet.

Petrus Dathenus, de bekende prediker en psalmberijmer, bracht dezen Catechismus in ons land over. Reeds 8 jaar na de verschijning werd dit leerboek door de synode van Dordrecht (die van 1578 en die van 1619), schonken er mede hun goedkeuring aan. Ook de godgeleerden uit den vreemde deden 't zelfde en roemden het boek hoog. In een oud werk, geschreven door Trigland, zegt deze:

«Mij geboort nog wel, dat het boekje door de Godgeleerden van Groot Brittanje extraordinair (buitengewoon) werd gelaudeerd (geprezen), zeggende dat noch de Engelse, noch de Fransche kerken, zulken bequamen (geschikten, bruikbaren) Cath. hebben. Dat de mannen die denzelfden hebben opgesteld, op dien tijd sonderling met Gods Geest waren aangedaan geweest, dat deselve in verscheiden zaken, eenige Theologanten waren te boven gegaan en in het stellen van dien Cath. zich zelfs hadden overtroef.»

Het leerboek was dan ook al zeer spoedig in kerken en scholen in gebruik, en voor een ander was zoodoende geen plaats. Dit verklaart ook waarom alleen bij de Fransche kerken de Catechismus van Calvijn in gebruik was, wat nog uit andere redenen die met de hoofdzak minder te doen hebben, zeer begrijpelijk is.

A. de D. te R. hopen we nu in een volgend nr. te antwoorden, en dan verder wie volgt.

HOOGENHURK.

1) Ongelooflijk.

2) Domheid.

INGEZONDEN STUKKEN.

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie.)

Gaasche Redacteur.

Onder de rubriek advertenties las ik in de Heral van 26 Sept. j.l., de vraag hoe de arbeid

in de boterfabrieken des Zondags kan gemeden worden. 't Is nu juist niet mijn doel om als deskundige aan het bureau van dit blad inlichtingen te geven. Doch vergun mij een opmerking over deze advertentie. In de eerste plaats komt mij die vraag vreemd voor en wel om de volgende reden. Ten eerste, men vraagt een deskundige om inlichtingen te geven; m. i. kan een boer ook als deskundige beschouwd worden, en heeft die kerkeraad geen landbouwer in haar midden die advies kan geven in deze zaak. Ten tweede, de vraag hoe handelen andere boeren die de Heere vreezen, met de melk van Zondags. Ik geloof dat alle boeren die de rustdag beschouwen als de dag des Heeren, op dezelve niet meer dan de hoogst noodzakelijke werkzaamheden verrichten zullen, zoover hun bedrijf dit eischt, zoals melken en in den winter de koeien voederen en drenken. Ik meende te kunnen zeggen, dat zulke boeren de melk welke ze Zondags van de koeien krijgen, eenvoudig op de daarvoor bestemde plaats zetten; om dezelve de werking te laten ondergaan die er voor vereischt wordt om ze te kunnen karnen; welke bereiding door hen niet Zondags, maar den daarop volgende dag geschiedt.

Deze boeren kunnen dus hun melk wel in goeden staat bewaren tot 's Maandags.

En na de melk van de fabrieken, zoals we weten wordt deze 's morgens en 's avonds na het melken bij de boeren van huis gehaald.

En waar nu de koeien elken dag gemolken worden, kan men het menigmaal zoo bepraten dat men alle dagen de melk van huis laat halen, bij gevolg ook op den Zondag.

Doch gelukkig niet alle boeren denken er aldus over. Ik meen te mogen zeggen, dat tal van Friessche boeren die de rustdag wenschen te besteden naar de eisch van 's Heeren Woord; ook hun naasten; de melkrijders en het personeel der fabriek niet wil laten werken.

Zulke boeren houden de melk van de Zondag en karnen daar zelf boter van. Dit is m. i. de oplossing op de gestelde vraag in de advertentie. Wordt dit meer betrachtd door vele landbouwers, de schoorsteenen der boterfabrieken zouden op den dag des Heeren niet meer rooken en ook het personeel zoude dien dag niet langer als werkdag behoeven te gebruiken.

P. S. Terwijl ik juist met deze regels bezig was, kwam de gedachte bij mij op of M. H. de Red. ook bezwaar zou maken voor de opname van het ingezonden stukje, om reden het is naar aanleiding eener advertentie.

U. M. H. de Red. bij voorbaat dankzeggende voor de plaatsing,

J. D. Uw abonnee W.

Gereformeerde Gezinsbijb.

Gereformeerde Kerken.

BEROEPEN: Winsum (Fr.), H. M. Dethmers, te Paesens c. a. — Oulgersplaat (cl. Brielle), A. S. Ruys, te Serooskerke (Walch) — Middelburg, G. L. H. Wagenaar, te Amhem B. — Pietersburg c. a. J. H. Koers Kockengen (Utr.) — 's-Gravenhage B. C. B. Bavinck, te Rotterdam A. — Zuidland, G. Boekenroogen, te Rosburg B.

AANGENOMEN: Nes en Wierum (Fr.), E. Troost, cand. — Ten Boer c. a. (Gron.), P. Bos, te Zuidbroek. — Kruiningen (cl. Goes), B. van der Werf, cand.

BEROEPEN: Zalk, Vescaten en Vreeswijk, J. H. Koers, te Kockengen. — Donsburg, C. A. Renier, te Amsterdam. — Veeze, B. van der Werf, cand.

Nederlandsche Hervormde Kerk.

BEROEPEN: Looft op Zand (N.Br.), W. de Leeuw, te Alfort en Appelm. — Middelie, J. de Hoog, cand. — Giesse-Rijswijk en Corteghe (N.Br.), C. Waardenburg, te Goedereede. — Akken en Mierwoude, F. H. Gernis, te Zoelmond. — Gouderekerk en Vaassen W. J. M. Engelbert, te Bergschenhoek.

Kuilenburg, G. W. G. van Geijtenbeek, te Tilburg. — Vuren en Dalem, Doeveren, Gendren en Hoog-Bloklant P. C. Hisseling, cand. te Gravenhage. — Laurens c. a. (Walch), B. M. Maas, te Baarnbrugge. — Heeze en Leende, C. van Arkel, te Gent (Belgie).

Meteren (bij Geldermalsen), Van der Kouw, te Brielle. — Nijehaake en Haskerdijken, A. M. Knottnerus, te Zaamslag. — Colijnsplaat (N.Br.), J. Visscher, te Woudenberg (Utrecht). — Grammuiden, A. ten Have, te Polabroek. — Herbarium, M. J. F. Schönfeld, cand. — Venendaal, E. C. Gravenmeyer, te Utrecht. — Simonshaven en Eenigenburg, J. D. de Hoog, te Dordrecht. — Broek in Waterland, P. A. Riedel, te Lochem. — Berkenwoude, J. W. de Vries, te Wijdenes en Oostereek. — Donsburg, IJzoudica, te Leersum. — Baarsse, J. H. Ledeboer, cand. — Purmerend, A. A. Cremer, te Twisk. — Oud-Gastel c. a., J. A. van Tuinen, te Nijkerk (Fr.).

AANGENOMEN: Almkerk, C. J. Montijn, te Chaam. — Urmond, W. van Deuren, te Noordwijpe. — Blad c. a., C. J. W. Wiers van Coelhaert, te Eesterhem. — Nieuw-Venep (toez.), J. Wartena A. z. te Viesum. — Zuidland, G. van Dijk, cand. te Fijnaart. — Oosterland (Zeel.), G. Smitt, cand. te Kruiningen.

BEROEPEN: Hei- en Boeloch, H. J. de Groot G., te Oude- en Nieuwe-Weering. — Muiden, A. ten Have, te Polabroek. — Nijehaake c. a. (Fr.), A. M. Knottnerus, te Zaamslag. — Wormer en Arkel, J. de Hoog, cand. — Staphorst, J. Bolkestein, te Putten. — O. en West-Souburg en Zoutelande (Walch), G. van Dijk, cand. te Fijnaart. — Boreale (cl. Goes), G. J. van Hemert, te Maasbommel. — Parrega, W. Magendans F. C. z., te Oostertoe c. a. — Rozenburg, C. Eekhof, te Wekenhoven. — Wilp, H. F. Rogaar, cand. — Odijk, J. L. van Rhijn, te Soesterberg.

Geabonneerden op DE HERAUT wordt beleefd verzocht, de abonnementsgelden over het 3de kwartaal, geëindigd 30 Sept. 1897, ten bedrage van f 1.20, per postwissel over te maken aan de Administratie.

Op ontvangst van den postwissel wordt den afzender daarvan bericht gezonden.

J. A. WORMSER, Directeur-uitgever.

Amsterdam, Oct. 1897.

Advertentien.

L. G. WEISZ & Co.,

Commissionairs in Effecten, Prinsengracht bij de Prinsenstraat, No. 157, AMSTERDAM.

Verschenen bij den Uitgever G. J. C. HERDES, Prins Hendrikdijk 18, Amsterdam:

Door de genade Gods ben ik dat ik ben, leetredde over 1 Cor. 5: 9-11, uitgebr. op 5 Sept. '97.

door B. VAN SCHELVEN, Pred. bij de Geref. Kerken te Amsterdam.

Bij ontvangst van postw. ad f 0.25 wordt deze leerrede franco per post toegezonden. Afgehaald aan ons bureau 20 Cent.

Brussel.

GEREFORMEERDE KERK.

Dienst des Woords: 's Zondags 10 uur 's morgens en 6 's avonds.

Ingang: Rue Paul Devaux 7, bij de Beurs.

Vrije Universiteit.

In dank ontvangen: Voor de Vereeniging:

Aan Contributie:

Door den heer J. Wigboldus te Bedum / 57; door den heer K. Bakker te H. er Hugowoord / 23; door den heer K. Rollman te Bodegraven, van V. W. te O. / 1, door den heer R. Berkenbosch J. z., te Hoogeveen / 82.50, door den heer C. Lijesen te Beverwijk van Ds. v. R. / 15, van den heer H. Moll te Amsterdam / 25, van den heer H. W. / 25, door den heer J. Hartkamp te Maassluis / 35, (1896).

Aan Collectie: (voor de Theol. faculteit).

Van de Geref. kerk te Maasland B / 42.84 / 2; van idem te Amstelveen / 8.79; van idem te Ambt Vollenhoven A / 4.02; van idem te Delft B / 28.31 1/2 (halve coll.).

Aan Schoonklagen:

Van A. N. H. te C. f. 10; door Ds. R. Mulder te Haarlem, gevonden in de kerkcollectie te Velsen / 1.50; door den G. de Lugt te Scheveningen, van D. J. te S. f. 2; door den heer W. Hovy van Mevr. S. V. te U. f. 100, gevonden in de collectie te Delft / 0.50; door den heer H. Rollman te Bodegraven van N. N. te A. f. 10.

Voor het Studiefonds:

Door Ds. J. H. M. G. Wolf te Maasland 3m bijdrage van de halve stuv. vereeniging f 47.

Voor de Bibliotheek: (sinds Juni '97)

Van den uitgever: G. Kramer, Het verband tusschen Doop en Wedergeboorte.

Van de Ned. Vrededbond: Bulletins der Congres de la Paix; benevens verschillende geschriften omtrent het doel van den Bond.

Van Gedepe. Staten van Groningen: Verslag der provincie Groningen, over 1896.

Van Dr. H. H. Reijnders en v. Veen, Acta der Prov. en Part. Synode VI.

Van de Holland Society of New-York: Yearbook, 1897.

Van de Centrale Commissie voor de Statistiek: Bijdragen, VI; Jaarcijfers, 1896.

Van het Departement van Onderwijs der Z. Afrik. Republiek: Verslagen van den staat van het onderwijs, 1896.

Van den heer J. Bergmans te Pretoria: v. Oord. Slagtermerk: Staatsalmanak der Z. Afrik. Repub. voor 1897; Raad van Examinatoren, kalender voor 1897; Almanak der Geref. Kerk in Z. Afrika, voor 1897.

S. J. SEEFAT, Penningmeester.

ENCYCLOPÆDIE

Heilige Godgeleerdheid,

DOOR

Dr. A. KUYPER.

Drie Deelen, ingesam. f 16.75; in drie halfdeelen banden f 21.25. Losse banden per stuk f 1.-.

BOEKHANDEL VOORHEEREN

HÖVEKER & WORMSER.

Amsterdam. Pretoria.

P. VAN EIJK.

Firma JOHANNES KRAMER & Co.

DAM 15-17, AMSTERDAM.

Kopen en verkoopen EFFECTEN, diverse LOTEN en vreemde COUPONS. Wisselen Gouden Zilveren MUNTEN en vreemde Banknoten. Sluiten PROLONGATIES en BELEENINGEN. Nemen gelden A DEPOSITO 1/2 pCt. onder de prolongatiekoers. Bedragen tot en met Duizend Gulden worden op vertoon terugbetaald.

VRIJE UNIVERSITEIT.

De Jaarlijkse Bidstond voor de Vrije Universiteit, zal, zoo de Heere wil, gehouden worden op **DINSDAG 19 OCTOBER o. k.**, des avonds te **half acht uur** in de **KEIZERSGRACHTERKERK.**

Voorganger de WelEerw. Heer J. C. SIKKEL, Predikant te 's-Gravenhage.

Allen die belijden dat ook op het gebied der wetenschap de vrees des Heeren alleen het beginsel der wijsheid is, worden dringend uitgenodigd om deze BIDSTOND bij te wonen.

Namens het Locaal-Comité «Amsterdam» der Vrije Universiteit, H. POWELS, Voorzitter, G. H. A. GROSHUDE, Secretaris.

Voor Heeren Directeuren, Curatoren, Professoren en hünne Dames en voor Heeren Studenten worden op de onderste gaanderij tegenover den preekstoel plaatsen gereserveerd.

BREEBAART'S

STORY & CLARK

AMERIKAANSCH ORGELS

zijn te goed bekend, om nog iets tot aanbeveling te zeggen. Ruim 200 stuks in voorraad, tot gebruik in Huis, School, Zaal, Vereenigingslokaal en Kerk, van af f 55—f 1650.

Vraag de CATALOGI.

Levering van Orgels in elke gewoenschelde stijl en houtsoort. Eigen fabriek, met de beroemde STORY & CLARK blazenwerken.

DAMRAK 22, AMSTERDAM.

Koloniale-Werving.

HANDGELD f 200.- (twee honderd gulden),

bij het aangaan van een vrijwillige verbintenis voor ZES jaren, en voor ingelijfd bij de Nationale Militie, met onbepaald verlof of in werkelijke dienst, bij het aangaan van een verbintenis om TWEE JAREN gedetacheerd te worden naar Oost-Indië.

Aanbrenggeld: TWINTIG GULDEN.

Men meldt zich aan: Vrijwilligers en Militieplichtigen met onbepaald verlof, bij den Commandant van het Koloniaal Werddepot te Harsterwijk of bij een der plaatselijke Garnizoens-Commandanten; Militieplichtigen, onder de wapenen, tot hun onmiddellijken chef.

ELECTRICHE DRUKKERIJ, Amsterdam.

1 OCTOBER

ging de DERDE Jaargang in van:

„TIMOTHEÛS”,

Geïllustreerd Weekblad voor Jongelui.

Inhoud van No. 1 is:

Eben-Haezer, Benoni-Benjamin, Een verhaal uit de nieuwe wereld; Vragenbus — Hony soit qui mal y pense; Gedachten; In de Gaarde; Poëzie, Muziekstuk en Plaat. Het Feenrijk der wetenschap, met plaatje; Naar Londen; Het geheugen.